

ærede Minister aldeles bortkaster dette nødvendige Hensyn, giver derimod Udkastets Forslag ham fuld Myndighed til at gjøre sine Indsigelser gjældende paa Skattehernes Begne, naar Aantsraadet beslutter en uforvarlig Udgift i et enkelt concret Tilfælde — det er, som sagt, nærmest de enkelte Udgifter, hvorom der kan være Tale. Man kan jo nemlig tænke sig, at personlige Omster og Hensyn kunde gjøre sig gjældende hos et Aantsraad, saaledes at det tager en uforvarlig Beslutning, og det kan da ikke skade, at Regjeringen faaer Myndighed til at gjøre Indsigelse derimod. Men at sætte en Sum for en lang Aarrække, der skulde kunne fortjene Navn af passende, naar dette „passende“ ikke skal være et løst Skjøn hen i Vind og Veir, det paastaar jeg er umuligt. Jeg vil altsaa paa det Bestemteste tilraade enten at vedtage Udkastets § 12, som den nu foresligger, eller ialtsald Udvalgets Underændringsforslag. Med Hensyn til Forslaget til § 28 skal jeg, som sagt, henstille til de enkelte Medlemmer, hvorledes de ville stemme; jeg agter efter den ærede Ministers Uttringer at stemme imod det.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg troer, at den ærede Ordfører ikke seer denne Sag ganske fra det samme Synspunkt som Ministeriet. Hvad det fornemmelig er Ministeriet om at gjøre er, at der kun kræves et vist Beløb af Skattehjerne. Det er Staten af Vigtighed, at der bliver saa Meget tilbage, at den fra sin Side kan tage, hvad den anseer fornødent uden at behyrde Skattehjerne altfor meget. Naar et Aantsraad mindre hensigtsmæssigt havde voteret en enkelt Udgift, kunde man maastee være tilbøielig til at sige: det gjør ikke Noget, lad det kun give Læsepenge. Men man har foreslaaet at fastsætte et Maximum, for at ikke Aantsraadet skal kunne tømme ud saalænge, at det skal kunne komme til at genere Staten, der ogsaa kunde have Øyst til at øse af den samme Kilde. Med Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkninger om Bornholm skal jeg udtale, at man der ikke har denne Aantsrepartitionsfond. Man har der et eienommeligt Regnskabsvæsen, som det dog efter min Formening ikke vil være

vanskeligt at bringe i Samklang med de øvrige Bestemmelser; man har der nemlig 5 Fonds: den almindelige Fond, Fribebringingsvæsenfond, Veivæsenfond, Aantsstolevæsenfond og en Fond til forskjellige andre Udgifter — saasom til Sandemænd, Medlemmerne i Forligscommissioner — og dertil svares saa visse Udgifter, som udredes af disse forskjellige Fonds. Af den almindelige Fond udredes Udgifter vedrørende Justits- og Medicinalvæsenet, Omkostninger vedrørende Sandflugtens Dæmpning og visse andre Udgifter, f. Ex. alle almindelige Udgifter til Aantsraadet o. s. fr. Udgifterne, der udredes af de andre Fonds, være saadanne, som ligge i Fondenes Benværelse. Man har vel ikke overseet denne Forskjellighed, men der vil slet ikke være nogen Vanskelighed ved at bringe det i Samklang med Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de fornuftigt maae opfattes.

Mossin: Jeg skal begynde med at talte det ærede Udvalg for den Omhyggelighed, hvormed det har bragt dette Punkt under Overveelse, ligesom jeg ogsaa i Cet. og Alt er kommen til det samme Resultat som det ærede Udvalg. Der vil nemlig, hvis dette Lovudkast bliver til Lov, være to Punkter, der i høieste Grad maae befindes prægraverende for Befolkningen paa Bornholm. Det første Punkt er den Bestemmelse i § 10: „dog skulle de ved Pl. 9de Januar 1845 bestemte Vederlag for de øvrige Herredskasser tidligere tillagte, men senere ifølge Reglm. for Fattigvæsenet paa Landet af 5te Juli 1803 § 47 Vitr. a Aantsfattigkasserne tilfaldende Indtægter bortfalde.“ Naar disse Vederlag bortfalde for det øvrige Danmark, vil det være trykkende for Bornholm, hvis de skulle vedblive at udredes der.

Det andet Punkt er den Godtgjørelse, der vil tilkomme Aantsraadsmedlemmerne for Reiser. En saadan Godtgjørelse vil tilkomme Aantsraadets Medlemmer i det øvrige Danmark; men at de bornholmske Medlemmer skulle være de samme Byrder som de øvrige Medlemmer i Danmark og ikke erholde en tilsvarende Godtgjørelse er, som jeg ved anden